

[Finansministeren.]

fra dansk side mod det engelske forslag om bacontold. Spørgsmålet er ikke rejst under de hidtidige baconforhandlinger, og det er mit og udenrigsministeriets indtryk, at man fra britisk side er helt klar over, at de to spørgsmål ikke med rette kan sammenkædes. Er der så nogen som helst grund til, at det ærede medlem hr. Harald Nielsen og det ærede medlem hr. Viggo Starcke står her i tinget og sammenkæder de to ting?

I England er man fuldt bekendt med, at lovforslaget om tekstiltolden har været under udarbejdelse gennem meget lang tid. Det har hverken i Danmark eller i udlandet været nogen hemmelighed, at vi overvejede at foretage en modernisering og ajourføring af de danske tekstiltoldsatser. Allerede under toldforhandlingerne i Annecy og Torquay i 1949 og i 1950—51 tog man således fra dansk side forbehold om tilladelse til at overgå til værditold for en række af de tekstiltoldsatser, der blev bundet af Danmark under disse forhandlinger, og de toldsatser, der indgår i forslaget, ligger, som jeg iøvrigt fremhævede ved fremsættelsen af lovforslaget, indenfor de forbehold, der er taget ved indgåelsen af toldaftalerne under GATT. Det blev dermed allerede under disse forhandlinger tilkendegivet, at man fra dansk side ville overveje at gennemføre en ajourføring af tekstiltoldsatserne. Den nu foreslåede ajourføring har Danmark således allerede forlængst, og jeg så må sige, betalt for derved, at man gav afkald på toldindrømmelser i andre lande, som en binding af de danske tekstiltoldsatser på et lavere niveau kunne have banet vej for. Det vil alene af den grund være uberettiget at hævde, at de pågældende toldforhøjelser skulle kunne komme Danmark til skade i toldforhandlinger med andre GATT-lande, og at de specielt skulle kunne skade de dansk-britiske baconforhandlinger. Det må iøvrigt i denne forbindelse erindres, at de danske tekstiltoldsatser også efter de forhøjelser, der er foreslået i det fremsatte lovforslag, set i forhold til andre landes toldsatser, må betegnes som overordentlig lave, således at Danmarks stilling som et lavtarifland, også forsåvidt angår toldniveauet for tekstilvarerne, ikke vil blive ændret ved de foreslåede forhøjelser.

Iøvrigt vil jeg hævde, at bacontold og

tekstiltold vanskeligt kan sidestilles alene af den grund, at bacontolden i England lægges ovenpå subsidier til svineproduktionen af en størrelsesorden på 1—1,5 milliarder danske kroner. Hertil kommer det formelle, at medens vi forlængst gennem forhandlinger i GATT, som jeg før nævnte, har erhvervet ret til på egen hånd at forhøje tekstiltolden, har England ifølge indgåede aftaler pligt til at forhandle med os, inden toldfriheden for bacon tilbagetrækkes. Endelig må jeg være af den opfattelse, at England i henhold til GATT-overenskomsten ikke har ret til at gennemføre en eventuel bacontold som en almindelig præferencetold til fordel for Commonwealthlandene.

Iøvrigt giver de faldne udtalelser mig anledning til følgende bemærkninger på dette tidspunkt — det gælder også det af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard i denne forbindelse anførte.

Danmark har under de sidste 6—8 års drøftelser i GATT arbejdet på at få gennemført en nedsættelse af toldsatserne og en udjævning af medlemslandenes toldniveauer. Trods disse bestræbelser er der i dag stort set lige så stor forskel mellem medlemslandenes toldniveauer, som da man i 1947 påbegyndte toldforhandlingerne i GATT. Dette forhold må tildels tilskrives, at Danmark og de andre lavtariflande takket være deres lave toldsatser har haft en for svag forhandlingsposition overfor højtariflandene. Det må desværre erkendes — vi er stødt på det gang på gang — at Danmarks forhandlingsposition under disse forhandlinger har været særlig svag, idet det har været almindelig kendt i andre lande, at sandsynligheden for, at der i Danmark ville blive gennemført væsentlige toldforhøjelser, var ringe, hvorfor en binding af de danske toldsatser ikke blev tillagt synderlig værdi. Den kendsgerning, at der for tekstiltoldsatsernes vedkommende nu er udsigt til, at der kan skabes et flertal — det må jeg forstå af forhandlingerne i dag — for begrænsede toldforhøjelser — jeg skal om lidt komme til det; de er ikke så væsentlige, som man gør dem til — vil derfor efter min opfattelse kun medvirke til at styrke den danske forhandlingsposition i toldforhandlingerne med andre lande.

Jeg kan derfor ikke erkende, hvad særlig det ærede medlem hr. Harald Nielsen var